

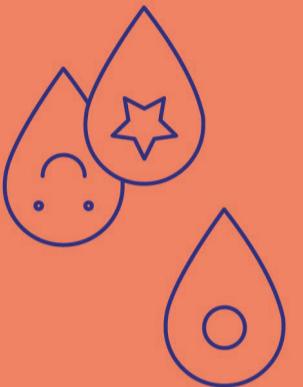

BROCHÓW

сусідська карта

BROCHÓW

Sąsiadujemy

Сусіди — це програма анімаційних та культурних заходів у житлових масивах Вроцлава, якими керує Зона культури Вроцлава. Протягом кількох років мі заохочуємо мешканців Клечкова, Брохова, Олбіна та Олавського передмістя знайомитися та будувати добросусідські стосунки. З 2021 року ми також включили Хубі, Ружанку та Гайовіце до наших заходів на подвір'ях. Ми постійно мандруємо закутками районів з міським гідом Шимоном Марашевським, який відіграє головну роль у двох сезонах серіалу під назвою «Розпovіді з районів / Oporowieści z osiedli». Усі частини можна переглянути на веб-сайті, або Facebook та YouTube Strefa Kultury Wrocław.

У 2021 році ми також запросили мешканців Олавського передмістя, Олбіна, Клечкова, Брохова, Кшенжи, Надоджа, Швіндніцького передмістя та Грунвалдської площа до спільногого створення з нами сусідських карт цих районів. Ніхто не знає стільки місцевих історій, як сусіди та сусідки, тому протягом кількох місяців ми збирали різноманітні історії про найкращі, найкрасивіші, а також найдивніші місця. Завдяки нашим спільним зусиллям тепер ви можете подивитися на 8 районів Вроцлава очима їх мешканців – почту спогади та сучасні історії, а також відкрити простори, яких більше немає.

Візьміть карту в руки і йдіть маршрутом своїх сусідів і сусідок! Пам'ятайте, що кожна карта доступна трьома мовами: польською, англійською та українською.

Бажаємо вдалих мандрівок оседлями!

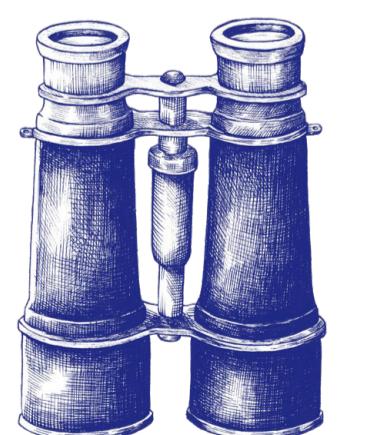
Брохув, знаходитьться приблизно за 7 кілометрів від центру Вроцлава, сільський і спокійний. До Другої світової війни він називався Брокау / Brockau. Міський план показує, що між 1939 і 1951 роками район ще був окремим населеним пунктом.

Його історія нерозривно пов'язана із залізницею – съюгдом Брохув є другою за величиною вантажною станцією в Польщі, а в Європі вона класифікується як одна з найбільших. Тут завжди жило і зараз живе багато залізничників, для яких було зведені будівлі з червоної цегли. Донині вони творять унікальний пейзаж.

У минулому район рекламиувався, як містечко-сад, але не через посилання на концепцію зелених міст Ебенезера Говарда, а через садівничі підприємства, які там розташовані. Звісно, у Брохуві багато зелені – величезні площі садів доповнюються численними скверами та зеленню, а передусім Брохівський парк – найстаріший парк у нинішніх межах Вроцлава.

За часів Польської Народної Республіки кінотеатр «Sygnal» був дуже важливим місцем для місцевої громади – тут відбувалися не тільки кінопокази, а й танці, вертепи, весілля та інші особливі заходи.

Сьогодні ландшафт Брохова зазнає змін через появу нових житлових масивів, що складаються як з багатоквартирних будинків, так і з приватних. Однак він досі залишається виключно тихим і спокійним районом, повним цікавих місць та історій.

Частина візуальних матеріалів походить із колекції Національного Цифрового Архіву

1

У 90-х тут була їдалня біля залізниці. Потім молодіжний клуб, а потім ресторан «Kolorowa / Кольоровий». Тут проводили застілку з нагоди причастя та весілля. Я пам'ятаю, що подавалися смачні та дешеві страви. Коли я не мала часу готувати вечерю, то приходила сюди, щоб швидко щось купити. *Teresa*

2

Я брала участь в місцевому **залізничному театрі**, з керівником Савіцким. Він працював на залізниці та заснував поруч із вокзалом театральний клуб. Я ще була незаміжня, він прийшов до моїх батьків і запропонував мені участь в театральних виставах. Ми ставили танці та вистави. Я виступала, поки не вийшла заміж, а далі у мене не було на це часу. *Сусідка*

3

Коли мої батьки проходили повз цей будинок в той час, коли там знаходився **РАЛІС**, вони розмовляли, і тато раптом запитав маму: «Зютка, що було б, якби ми одружилися?» Мама відповіла: «Нічого». І ось вони одружилися, після кількох місяців знайомства. Вони були одруженні понад 50 років. *Teresa*

4

Коли я була малою, у грудні в **кінотеатрі «Сигнал / Syignal»** щорічно організовувалися «Миколайки». *Teresa*

Коли ми вперше поставили **вертеп** у кінотеатрі «Сигнал / Syignal», зал був забитий, всі столи винесені, люди приносили стільці із дому. Я пам'ятаю, що на тих вертепах були живі тварини – качки, кури. Була навіть жива вівця. Будучи дитиною, пам'ятаю, що ця бідна тварина впіялася на сцені від стресу. *Сусідка*

Тут зберігалася згорнута **Рацлавицька панорама / Panorama Racławicka**. Це було таємницю аж до дня, коли її винесли, а потім перемістили до реставрації. Я думаю, що вона, мабуть, була весь час на виду – у глядацькій залі, оскільки в кінотеатрі не було підвалу, щоб її ретельно приховати. *Irena*

7

Колись були такі зими, що вся дорога була вкрита льодом. Тоді ми вузвали **ковзани**, хапалися за автобус, і він тягнув нас по вулиці. Своєрідне катання на санях. *Teresa*

5

Над вівтарем у **костелі** є **фігура дракона** – червом дороги. Вона займає всю ширину костелу. На фігуру стоять Святій Юрій, але він не вбиває дракона мечем, а лише торкається його кінчиком. Цього дракона треба назвати Брохусом!

Існує легенда про те, як дракон потрапив до костелу. Очевидно, він жив у вежі, де йому було занадто холодно. Тому він хотів шукати новій – тепліший притулок. Він знайшов костел. Однак там був ремонт, тому йому було некомфортно і він сковався за вівтарем. Вранці розпочалися ремонтні роботи, і дракон від стражу переховувався від майстрів. Прийшли майстри і сказали, що вони повинні съюгдом намалювати Святого Юрія, бо дракон уже є на стіні. *Teresa*

На **вул. Мосціцького / ul. Mościckiego** був **сад**, за яким доглядала мама. Це був багатоквартирний будинок, але кожен мав власну зелену зону. Овочі, фрукти, смачні груші. Це було потрібно – мій тато був залізничником, він не зробляв багато, він постійно був у дорозі, потрібно було якось давати раду. *Сусідка*

6

На **вул. Кореанській / ul. Koreańska** був **залізничний вузол** Вроцлав-Брохув / Wrocław-Brochów був другим на залізничній карті в Європі за кількістю перевезень. Звідси виїжджали потяги, що перевозили товари по всьому континенту. *Teresa*

Колись були такі зими, що вся дорога була вкрита льодом. Тоді ми вузвали **ковзани**, хапалися за автобус, і він тягнув нас по вулиці. Своєрідне катання на санях. *Teresa*

Територія, де розташований Брохув була заселена з давніх часів. (...) Невелика група Сілезців оселилася в районі нашої дільниці, на території парку. Територія була мокрою і часто підтоплювалася. Ця місцевість називалася «Брохівсько» або «Броховицько». Це не була територія, зручна для забудови, але вона була доброя для оборони. (...) Коли все вже було оброблено і побудовано, мешканці помітили, що вони не самотні на цій території. Вони помітили, що на болотах живе зелена істота. Подібний до великої ящірки, але красивіший, як маленька собака. Він був молодий, але не агресивний – швидше боявся людей, анік загрожував їм. Він швидко втікав (...) і був травоїдним. Люди не намагалися його вбити або з'їсти, бо боялися гніву незнайомих сил, до яких ця тварина могла належати. Оскільки його знайшли у Броховицьку, вони назвали його **Брохусом**. З часом виявилось, що Брохус має корисні здібності: він міг вчасно помічати загрозу, яка насувалася і сповіщати про це мешканців гучним писком. Він швидко ріс. Через 100 років для нього побудували спеціальну буду. Місце стало називатися Брохув. *Teresa*

11

Басейн у Брохуві був на **вулиці Польна / ul. Polna**, за школою. Він діяв ще у 2000 році. Потім його закрили. Раніше він був красивим. Там був неглибокий басейн для дітей та глибокий басейн для дорослих. Там, діти були вишка для стрибків він мав навіть 3 метри глибини. *Сусідка*

12

Раніше тут були люди. В кінці **вулиці Кореанської / ul. Koreańska** є парк. Зраз тут розміщені лавки та пісочниці. Там ПДЗ (Польська державна залізниця) / PKP (Polskie Koleje Państwowe S.A.) організовували вечірки. Були **танцюванні вечори**. Під час вечірків посередині ставили стовп із пляшкою горілки на ньому та кільком ковбасами наверху. Було змагання, хто вилазив на стовп – забираєв смаколик. Організовували багаття. Люди веселилися і співали. Саме залізниця організовувала такий відпочинок. Тут жили самі залізничники. Це було чудово. *Teresa*

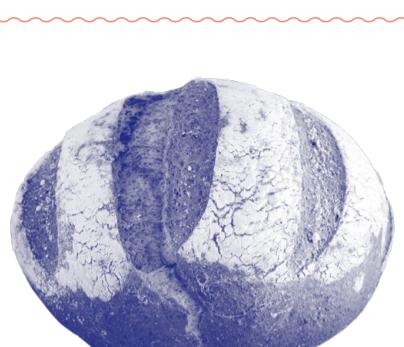

13

Довоєнні **залізничні кам'янці** на **вулиці Кореанській / ul. Koreańska**. Здається, мої батьки були першими орендаторами тут після війни. Коли вони перебігали, залізничники жили за стіною. Це була службова квартира. Тут жила моя мама з батьками та братами і сестрами. Потім мої батьки одружилися, а дідуся і бабуся встигли переїхати на іншу квартиру. Батьки залишилися в квартирі басейні і дідуся, вони прожили тут усе життя. Я живу тут вже 66 років. Коли мої дідуся і бабуся приїхали до Вроцлава, вони оселилися у віллі на вулиці Кореанській. На той час усі віллі були порожніми. Люди приходили і займали порожні будинки. Так трапилося, що мій дідуся був машиністом потягу, єдиним чоловіком у родині і в будинку – лише з жінками. Коли мій дідуся йшов на роботу, навколо були мародери, які намагалися пограбувати будинки. Чез побоювання за існування сім'ї бабуся одного дня забрала дітей і переїхала на квартиру в багатоквартирному будинку. Вона діала не про віллі, а набагато більше про безпечне життя – серед людей. Будинки займали сміливі. Ті вільно схожі на палаці – вони прекрасні! *Teresa*

14

В пекарню «У Романа» можна було приносити замішане тісто на хліб. На прохання мами ми несли туди тісто у хліб. На хліб з двох златих пекаріків його у своїй печі. *Irena*

«**Бахт**» означає «щасти» на циганській мові. Це був перший гурт у Брохуві, ще аматорський. Мені було вісім років, коли я приєднався до нього. Фактично, його учасники складалися із членів сім'ї – гурт очолював мій двоюрідний брат, були також дядьки, свекрухи та свекри, двоюрідні брати і сестри. Ми виступали по всій Нижній Сілезії, нас тут усі знали. Дітей не вчили музичі. У році дитини не народилася, а вже танцює. *Сусідка*

Після аматорського гурту він став професійним: спочатку «Roma», потім «Nowa Roma». Це вже була оплачувана робота, ми подорожували по всьому світу, гастролювали по Польщі, зіміналися у фільмах. «Diably, diably» – це історія про те, як році не хотіли осідати, вони хотіли мати своє життя, а не пристосовуватися. Ми там виступали. Це вже була серйозна діяльність. Ми співаво місії, які передавалися з покоління в покоління, але також складалимо нові пісні, переробляємо старі. Акордеон, гітара, скрипка, контрабас. Ми використовуємо лише живі інструменти. *Сусідка*

BROCHÓW

сусідська карта

